

2. 505/53 Н
12/1/53
Jag

Молоде Життя

ПЛАСТОВИЙ ЖУРНАЛ

З Воскресенням Христовим!

Ч. 2.

Березень -- Квітень

1953

Молоде Життя

ПЛАСТОВИЙ ЖУРНАЛ

з частиною для юнацтва "Молоде Життя"
з частиною для ст. пластування "Краса і Сила"
і з частиною для новачків "Готуйся"

Видає:

Організація Української Молоді "ПЛАСТ"
Дітройт, Міч., ЗДА

Editor:

Ukrainian Youth Organization "PLAST", Inc.
Detroit, Mich., USA

Редагують Колегії

Адреси Редакцій:

"Молоде Життя" — Ольга Кузьмич
70 Park Ave., Babylon, N. Y.

"Краса і Сила" — Володимир Гайдук
248 Rivington St., New York 2, N. Y.

"Готуйся" — Леся Храплива
388 E. 10th St., New York, N. Y.

В загальних справах виховних пл. журналів
звертатися на адресу:

Яро Гладкий,
1723 — 74th St., Brooklyn, N. Y.

Адреса Адміністрації:
Journal "Molode Zhyttia"

29 Shepard Terr., West Orange, N. J.

Ціна журналу \$0.50
з усіма частинами

З МІСТ

"МОЛОДЕ ЖИТТЯ"

Шевченко й Вашингтон — проф. Ст. Смаль-Стоцький	1
Роман Шухевич — пластун — Богдан Кравців	2
Дещо з воєно-морських традицій — Святослав Шрамченко	3
Звернення — Краєвого Референта Юнаків ЗДА	5
Учимося плавати — Оріон	6
Зстріч; Тобі, Пісню — Богдан Ярославич	7
Як рятувати утопленого? — за "Джемборс"	8
Тарзан I — ми — Лютер	8
На крилах у простори — Ор. Павлі	9
300-ліття Нью Йорку — ОКА	10
Пластовий Заробіток — Люба Терлецька	11
Курс для юнацьких виховників в Нью Йорку — М. Василук	12
Вісті Виховних Булав	15

"КРАСА І СИЛА"

Від Редакції	1
Воскресіння — Ніна Мудрик	1
Добре діло — Рютек "Чорноморськ"	1
Легенда про сухе дерево — Віра Селянська	2
Україні — Богдан Бойчук	2

Думка на маргінесі діяльності УСП-ок — Наталка Білгород	3
Наші листи: Лист другий — Іван Крилатий	4
Грудка землі на могилу пластуна-літуса — Ігор Вальдиченко	5
Які психологічні можливості дієй сприяють їхньому правильному вихованню — Леся Кисілевська	6
Тікач	6
З Пластової Преси	6
Наші завдання — М. Костко	7
Буду помагати іншим	8
Хроніка	8
"ГОТУЙСЯ"	
Великодній дзвін — Сестричка	2
Леся	2
На Великдень — Т. Шевченко	3
Учїтеся — Т. Шевченко	4
Добре діло Зірки — Сестричка	4
Леся	4
А вже весна красна; Запросили весну любові — Ніна Мудрик	7
На "Сагайдачному" — Антін Лоточиний	8
Чоботи-літвичі — тітка Ада	10
Лист найстаршої Сестрички всіх новачок Тоні	12
Лічильна	13
Новаче, чи ти знаєш, що в Україні тепер весна?	14
Спробуй це зробити	15
Старий Орел пише	16

35-ліття відродження морських традицій (ІЗ ЗАКЛІКУ "ЧОРНОМОРЦІВ")

Коли приглянемо українському громадянському життю, зауважимо, що 1953 рік проходить під знаком 35-літньої річниці та з ними зв'язаних обходів в пам'ять актів і подій, які мали місце в час відродження Української Держави 1917-21 років.

Самозрозуміло, що першими тут святкування 35-ліття проголошення самостійності Української Народньої Республіки, połącене з 34-літтям проголошення соборності України, особливо урочисто проходили ті святкування-маніфестації в осередках більших згуртованих Українців в ЗДА, де навіть американські губернатори поодиноких степів офіційно проголошували "Українські Дні".

Але крім 35-ліття проголошення Української Народньої Республіки, в 1953 році припадають 35-ліття і інших подій, які заіснували в консеквенті акту 22. січня 1918 року. До найважливіших зачислюємо: Бій під Крутами, підписання Берестейського Миру, піднесення українського прапора на кораблях Чорноморської Фльоти, Листопадовий Зрив на ЗУЗ й інші.

Треба сподіватися, що всі ті річниці пройдуть не менше урочисто, як попередні.

Ми морські пластуни "Чорноморці", що вже 25 років в міру наших скромних спроможностей, стараємося з однієї сторони пластово виховання молоді оперти також на старих українських морських традиціях, з другої ж бажаво серед нашого громадянства поширювати і поглиблювати культ українського моря.

Як відомо, дня 29. квітня 1918 року, в момент, коли українські війська доходили до воєнного порту Севастополя, визволяючи цілу українську територію від большевицького наїздника, команди кораблів Чорноморської

Фльоти, що саме буда зосереджена в Севастополі, на своїх щоглах підняли української державний прапор і тим зреалізували т. зв. тимчасовий закон про фальоту УНР, схвалений Українською Центральною Радою 14. січня, а проголошений 13. березня 1918 року. З огляду на вагу цього акту, вже 35 років українське громадянство рік-річно в дні 29. квітня святкує "День Українського Моря і Української Фльоти".

В 35-ліття відродження наших морських традицій, питання українського Чорного моря набирає особливого значення. Хочемо тут пригадати, що встаннє міжнародні чинники звернули пильну увагу не тільки на середземноморський простір, але також на чорноморський басейн. На таке зацікавлення вказують такі факти як: видання історії Криму чи пак кримських Турків, закуплення Турецькою праці про Чорне море одного визначного українського науковця (щоб її видати в турецькій мові), поміщення в італійським науковим журналі праці Проф. В. Січинського про відношення України до середземноморського простору, а встаннє зауважимо, що підготовляється конференція науковців держав і народів чорноморського простору, в тому і України.

Видче сказане і багато інших познач вказують на те, що українське морське питання справді набирає щораз то більшої ваги.

З пластовим привітом: С К О Б !

І нашим чорноморським: Доброго вітру!

пл. сен. Ст. Гела
Курінний 10. К. УПС

ст. пл. О. Гаврилюк
Курінний 25. К. УПС

Молоде Життя

Проф. Ст. Смаль Стоцький

Шевченко й Вашингтон

Передусім треба нам усім добре знати, що Тарас Шевченко ясно й твердо стоїть на тому, що „церква-домовина, де Богдан молвився, щоб Москаль добром і лихом з козаком ділився, розвалитися, а з-під неї встане Україна, і розвіє тьму неволі, світ правди засвітить, і помоляться на волі невольничі діти“. Треба нам знати, що злука України з Московщиною мусить розвалитися, щоб Україна дісталася на волю. У Шевченка ніхто ніде не знає ні одного слова якихнебудь федераційних, чи союзних міркувань. Навпаки. Він усяку злуку України з Московщиною уважав за найбільшу недолу, за найбільше нещастя України, за джерело її фізичного, духового, матеріального, культурного й морального занепаду, уважав за кару Божу, як це виразно виходить із слів:

Вракою,
Мій любий краю непевинний!
За що тебе Господь кара,
Карає тяжко? — За Богдана,
Та за скаженого Петра,
Та за панів отих поганих
До краю нищих...

Він відкидає всяке спільне „отечество“, знає тільки неньку Україну, яку так щиро любить, що за неї готов і душу свою відати. Він визнає тільки повну державно-політичну самостійність України. А до того введе одна-однісінька дорога: усім силам України —

щоб збудить
Хиренну волю, треба миром,
Громадою обух ставити,
Та добре вигострять сокиру,
Тай заходиться будить.

А то проспить собі небога
До суду Божого страшного.
Треба одностайне, односердне
стати.

Миром, громадою, одностайне, односердне — це живе, могутнє гасло посилає нам із-за гробу велика душа Шевченка. Ніхто не показав нам досі іншого, кращого шляху до волі. І спроби наші добути волю саме тому не вдалися, що ми не заходилися коло того миром, громадою, одностайне, односердне. Були гуртки, що це робили, були партії, що коло того заходилися, але всій тій роботі, всім заходам недоставало саме того — не миром, громадою, не одностайне, односердне вони до того бралися. Вже обух ставить та добре вигострять сокиру, щоб всі приготування до визволення треба робити миром, громадою, одностайне, односердне — в найліпшому порозумінні, у згоді й єдності, а ще тим більше заходи коло самого визволення. Оце те „велике слово“, якого не тільки сучасники поета, але й ми досі не вгадали, через те й досі тяжко караємось у неволі.

Отже мета і спосіб її досягнати нам нашим національним генієм

так докладно визначені, що про це сперечатися не можна.

Не повинно б бути найменшої суперечки і про державний устрій України. Тарас Шевченко і про це тяжко роздумував і нераз висловився так, що всі ми повинні його думку прийняти. І так у поемі „Юродивий“ каже:

коли
Ми діждемося Вашингтона
З новим і праведним законом?
А діждемося таки колись!

Коротше й ясніше годі висловити ідеалу державного ладу для України. Вашингтон визволив Північну Америку з залежності від Англії, завів у визволеній землі республіканський лад із новим і праведним законом, він став першим президентом Злучених Держав Америки. Такого Вашингтона хоче Шевченко діждатися й на Україні, хоче діждатися для України нового й праведного закону. І він твердо вірить, що ми того таки колись діждемося.

Воля і правда-справедливість повинні лягти в основу нового й праведного ладу на Україні. Це, а крім того й братерство — це етичні підвалини того ладу, на яких безперечно зможуть найкраще розвиватися всі фізичні, духові, економічні, культурні й моральні сили України. На ґрунті волі й правди з'явилися б і апостоли правди й науки, яких так дуже бажав бачити Шевченко на Україні. На тім ґрунті, на так етично „оновлений землі врага не буде, супостата, а буде син, і буде мати, і будуть люди на землі“, й „і ми помолимося Богу і небагатій й невбогі“.

Роман Шухевич — пластун*

В 3-ТЮ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ СЛ. П. ГЕН. ШУХЕВИЧА-ЧУПРИНКИ

Народився Роман Шухевич на західних окраїнах землі української, на польсько-українському пограниччі в містечку Краковець, у західній частині яворівського повіту. Ті, що пам'ятають його дитячі роки, розповідають про дитину з яснурусям кучерявим волоссям, великими бідоглубими допитливими очима. Мовчазний, перебував часто в товаристві старших, уважно прислуховувався розмова і завжди тривожив усіх своїм несподіваним: чому? Любив відвідувати театральні (аматорські) вистави і зчаста вмішувався в діалог на сцені. П'ятишостирічним хлопцем годинами пересиджував на стовпі водяної запарі над ставом, приглядаючись бурхливій масі води, що переливалася з шумом униз. На всі заклики знайомих вертатися додому, відповідав рішучим: Не дів!

Дві цікаві подробиці подає С. Байдювич із дитячих років Романа, обидві дивно зв'язані з майбутнім життям Романа Шухевича. Основник і організатор пластового моряцького Куреня „Чорноморці“ в 30-их роках, уже малим хлопчиною не тільки любив воду, але й залюбки зодягався в моряцький одяг. І другий епізод: прийдешній командант Української Повстанської Армії, слухаючи уважно розмови старших про те, що Шухевичі походять із стародавнього українського боярського роду, заявляє батькові Осипові Шухевичу категорично: — „Який там з тебе боярин, коли ти війська не маєш!“

Із Краківця переїжджають Шухевичі до Камінки Струмиліві. І знову ж зацікавлення хлопця позначають його прийдешній шлях. Купання в Бузі, вслушання, свогання по замерзлому плесі зимою поглиблюють Романове захоплення водною стихією. Тут проходить Шухевич свою першу пробу рятівництва: з-під криги на річці Бузі вирятовує з нараненням власного життя дитину і платить за свій героїський учинок піврочною важкою недугою.

* Із книжечки „Людина і вояк“, Нью Йорк 1952.

Вчащаючи в ті роки до філії Української Академічної Гімназії у Львові, бере Роман Шухевич активну участь у праці Пласту і вже тоді відбуває із членами свого пластового гуртка довгі мандрів-

С. п. Роман Шухевич — ген. Тарас Чупринка

(Із фота „Лісових Чортів“ зробленого на Соколі б. Підляого)

ки і влітку і взимку околицями Львова — і винницькими і жовківськими лісами, горбками Личакова, Знесіння і Клепарова, і лісами й полями Зимної Води й Білогорці, тієї Білогорці, де через чверть століття судилося Романові Шухевичу закінчити шлях людини й вояка-генерала, командан-

та Української Повстанської Армії.

Свої мандрівки і львівськими й околицькими лісами відбуває він — Шух, як його кликали тоді — і його друзі з ясно усвідомленою метою: щоб здобути у майбутньому Львів, треба добре знати і його вулиці, і провулки, і канали, і в околицях Львова знати кожному стежкуку і доріжкуку, кожний горбик і лісок. І хто знає, чи не оці пластові мандрівки дали потому генералові Чупринці можливість вести підпільні акції і кермувати операціями УПА, перебуваючи місяцями у Львові в самій гущі советських військ, енкаведистів і таємних та явних агентів Москви.

Гімназійні й перші університетські роки у Львові присвячує по-за наукою музиці та спорту. В 1922 році організує пластовий спортовий гурток „Ясний Тризуб“, бере активну участь у праці гімназійного футбольного клубу „Русалка“, два роки пізніше завоює разом з іншими відомий Карпатський Лещетарський Клуб. Грає не тільки у футбол, але і в кошикову й у відбиванку, в Запорізьких Іграх у 1923 році встановлює український рекорд у бігу через перешкоди на 400 метрів і перший досягає мети в своєму улюбленому плаванні, встановлюючи рекорд у дистанції на 100 ме-

Пластова група в Сиракізах в роковини смерті с. п. Командира УПА ген. Тараса Чупринки в дні 2. березня 1932 (Посередні В. О. Сірий Лев з о. Богданом Смиком)

Дещо з військово-морських традицій

(До 35-ліття Свята Українського Моря й Української Державної Фльоти 29. квітня 1918 року)

трів. В пізніших лещетарських змаганнях у 1933 р. здобуває перше місце в бігу сеніорів. Цього ж 1933 р. веде дельфіду змагунів під час Запорізьких Ігр на площі Сокола-Батька. Автор спогаду про цю „спортову добу“ Шухевича цитує характеристики й прощочі слова однієї із змагунок:

„Він для кожної і кожного з нас мав ласкаве слово, кожній і кожному вмів сказати щось приємне підбадьорююче. Ми знали, що він найкращий між нами, що він найдостойніший вести нас і якщо б він подав був команду, ми були б пішли за ним навіть під кулі“.

Займаючись такими різними родами спорту, не забував про свій улюблений водний спорт. Разом із старшими-пластунами „Чорноморцями“, до яких перейшов із куреня „Лісових Чортів“, організує вишкільні моряцькі табори пропливає човнами всі важніші ріки Західної України. Це, як і мандрівки з „Лісовими Чортами“ Підкарпаттям і Карпатами, допомагає йому пізнати й вивчити терен майбутніх боїв і операцій УПА.

Перебуваючи рядовим членом-пластуном у Курені „Чорноморців“ навчався того, чого найбільше треба воякові — слухати. Тут між Чорноморцями, до яких належали закатовані потому московськими опричниками — його рідний брат Юрко Шухевич, Євген Полотнюк (Ойген), Сергій Костешкий, О. Струк, д-р Михайло Хомин і полягли у боях з большевиками майбутній генерал УПА Дм. Грицай-Перебийніс, виконує — як згадує „Чорноморець“ Антін Івахунок — „усі накази та постанови, що вийшли від пластової влади, чи то куринної команди чи то вищої. Ніколи не пропустив без належного оправдання ні вранішньої спортової заправи на площі „Сокола-Батька“ де пластуни цю площу вивірно сходили, здисципліновано брав у часть у штафеті із стрільцьких мотиг на Маківці (до Львова — приблизно 150 км.) і в курінному марші з Лисоні (105 км.), чи то в коляді на „Рідну Школу“, чи і різних пластових змаганнях“.

Кожна фльота світу, особливо фльоти великих держав, має свої власні традиції і звичаї. Багацько традицій є подібних по всіх фльотах. І без таких традицій, які ча-

сом мають вікове походження, не може обійтись жадна фльота, бо вони надають певного напрямку ладові життя на воєнних кораблях, так і певного обарвлення всього, зв'язаного з фльоотою тієї чи іншої держави. Ці традиції часом бувають міцнішими від воєнно-морських законів, які в свою чергу часом підтримують їх, або самі виникають із них. Кожний воєнний корабель крім того має ще свої власні традиції, по більшості зв'язані з його назвою, яка сама частенько традиційно переходить через століття від одного корабля до другого, як, напр., назви „Запорожець“ і „Гайдамака“, які через вітрильні воєнні кораблі з цими назвами, через мішні крейсери, канонерські човни, дійшли до ескадрових міноносців модерного типу.

Англіїці кажуть, що фльота без традицій нічого не варта. І воно дійсно так, бо в історії флоту бували випадки, що навіть виграння воєнно-морської битви часом залежало від поведінки корабля згідно зі старими й по більшості шляхетними традиціями фльоти. Тому і напрямком виховання в воєнно-морських школах, як гардемаринських (офіцерських), так і підстаршинських, має великодержавницький напрямок, збудований на старих традиціях фльоти. Тому ж і підбір кандидатів, особливо до гардемаринських шкіль має свій специфічний характер, щодо якості кандидатів, не тільки з боку придатності їх до воєнно-морської служби, але також з боку індивідуальних рис характеру і навіть расовості, себто походження, напр., бажаними є передусім діти морських старшин, раніше в російській і німецькій фльотах обов'язково —

Капітан-Лейтенант У. Д. Фльоти Святослав Шрамченко, як гардемарин колишньої російської фльоти, в цей час в боевому плаванні на лінійному кораблі Чорноморської Фльоти „Імн. Катерина“. Фотографовано у Севастополі у 1916 році.

До цього літнього однострою бракує тільки довгий чорний гардемаринський палаш, що його за традицією не носить, коли гардемарин знаходиться на кораблі — в плаванні.

Гардемарини Української Державної Фльоти мали той самий однострій в літі з плаванням (коли не були в плаванні), лише „погоні“ були інші: темно-сині із золотими сієніями тонкими нашпиками і над ними золотий гардемаринський вікр. Нашпик: одна для третьої сотні гардемаринів, дві — для 2-ої і три — для 1-шої. Останні мали рангу Старших гардемаринів.

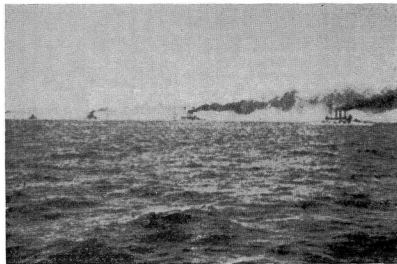
Українська Гардемаринська Школа мала 3 сотні гардемаринів — за часом навчання 3 роки. Така школа була відчинена у 1918 році в Миколаєві і пізніш тимчасово у 1919 році в Кам'янці Подільському.

тільки діти спадкової шляхти, далі молодь із закінченою вищою освітою найрізніших фахів, здавалося б непридатних для флоту, як напр. вчені агрономи й інші, але яких тягнуло до морської служби. Ці останні підвищували і без того високий рівень інтелігенції кожного військово-морського старшини.

Всі вже прийняті кандидати до Гардемаринської Школи мусять на самім початку вступу до школи пройти по традиції цілу чергу дуже цікавих іспитів із боку старших гардемарин даної школи, з яких можна було зазнайомитись з індивідуальними рисами характеру новоприбулих. Між іншим усі новоприбулі по традиції мусіли відразу перейти між собою на „ти“, що відразу створювало між ними дружню атмосферу.

Українська Державна Фльота перейняла цілком слушно майже більшість добрих старих традицій старої Чорноморської Фльоти, де було завжди 70-75% Українців, де багато традицій було створено співучастю цього відсотку й де не бракувало традицій і від „водних козаків“ (стара назва) — запорожців.

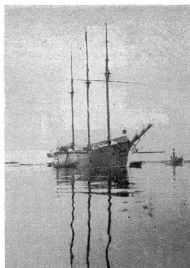

Друга і Третя Бригади лінійних кораблів Чорноморської Фльоти на відкритому морі в ладі кильватеру: перший — „Св. Евстахій“, за ним — „Іван Золотоустий“, „Св. Пантелеймон“, „Три Святителі“, „Ростислав“ і крейсери

Кожний військовий корабель Чорноморської Фльоти має правий борт — почесний і лівий — менш почесний. Тому на великих кораблях, де буває аж 4 трапи, найпочеснішим є правий кормовий трап, за ним іде правий носовий, а далі вже трапи лівого борту. Тому по більшості користалося з правого носового трапу і з лівих трапів, бо почесний правий кормовий трап уживався тільки командиром корабля і при різних урочистостях і надзвичайних випадках.

Кожний, хто входить на корабель, відразу при першому кроці з трапу на палубу, мусить віддати пошану „шканцям“ — найпочеснішому місці на кораблі, яке є майже посередині правого борту його, трохи ближче до корми, де знаходиться корабельна ікона, а також інші корабельні „регалії“ й нагороди. Пошана ця віддається всіма старшинами, підстаршинами й матросами, а також „гістьми“, дуже швидким зняттям, властиво припіднесенням, і зараз же одягненням кашкету. А вже після того іде рапорт до вахтового начальника.

(Між іншим, приклад рапорту для гардемарина: „Пане (ранга).

Вишкільний корабель Балтійської Фльоти „МУСОН“ на рейді в Кейхесніемі, коло Виборгу — Фінляндія

Автор цих рядків, як Адуант Гардемаринської Школи в Петербурзі, плавав, як Флагстаршина на цьому кораблі у 1917 році. Тип цього корабля-шкуні, прийнятий в більшості флотів як найкращий вишкільний для наймолодших гардемаринів. Саме фото одержало нагороду на фотографічній виставці у 1918 році у Києві.

Гардемарин (прізвище) з берегу прибув“ (оце з берегової відпустки).

З корабельного човна, який прибув із берега, питається старший на тому човні про дозвіл вахтового начальника вийти з човна й увійти на корабель. Виходять лише по старшинству — себто найстарший у той момент рангою старшина, за ним решта старшин, підстаршин, гардемарин і матросів. Так само і входять із корабля на трап, а далі на човен теж по тому ж старшинству. Командир корабля іде на берег тільки сам і цікаве є, що як він прибуває з берега на корабель, має вже по уставу (колись традиція) спеціальну зустріч із певними урочистостями у вигляді більшої кількості фалрепних матросів, які уставляються по два з кожного боку трапу, на долині, по середині й 4 на горі — салютуючи. Й ось, напр., вахтовим начальником у цей час є молодший старшина. Він, по традиції, щоб не допустити-

ЗВЕРНЕННЯ

Краєвого Референта Юнаків ЗДА до всіх референтів УПЮ в цілому світі

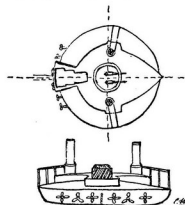
Дорогі Друзі,
Краєві Референти УПЮ!

Не давній це ще час, як ми жили в таборах, а, оформивши перші справи переїзду з Європи, мріяли і в думках приблизно, на основі загальної орієнтації, планували новий етап пластування на новій землі.

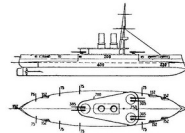
Дух, все то міцнішав, а бажання пізнати таємниці Тунісу, Нової

Ці короткі рядки закінчуються по традиції старовинним привітанням Української Чорноморської Фльоти:

„Доброго вітру Вам, панове!“

Панцерник берегової оборони „Київ“
(Збуд. 1875, мав 3,350 тонн, 8 вузлів, 2 гармати в 305 мм і панцер від 406 до 460 мм.)

Один із перших прототипів дреднавта — лінійний корабель Чорноморської Фльоти „Юрій Переможець“

(Збуд. 1892 р., 11,000 тонн, 14 вузлів, 6 — 305 мм, і 7 — 152 мм. гармат. В 1918 році був у реєстрі Української Державної Фльоти.)

ти хочби найменшого руху з боку командира корабля, який був би зв'язаний із його запитанням про дозвіл увійти на корабель, вахтовий начальник уже наперед салютує командирю до його моторівки, якби просючі другою рукою ледве помітно — увійти на корабель.

Традиції поважного характеру є градою, а ось дрібні:

Морськими законами заборонено всякі газардові гри на военному кораблі для всіх, особливо в карти, але тут разом із тим діє і старовинна традиція, що в карти морякам можна грати тільки на березі. Автор цих рядків був свідком сили цієї традиції: коли в 1917 році вибухла революція, а з нею і великий непорядок на Чорноморській Флотії, матроси вільні від служби, щоб пограти в карти, все таки просили автора, в той момент вахтового начальника, дати їм човен до найближчого берегу, де вони могли б пограти в карти, але не на кораблі.

Моряки всіх флотів по старій англійській традиції носять штани „кльош“, себто в колінах вужчі, а на долинні широкі — формою дзвону. Отже ж матроси Чорноморської фльоти самі перешивали штани на широку долину їх, бо в штанах, які вони одержували, був замалий „кльош“. Англійські матроси перешивають свої штани так, щоб не видно було черевика, старшини ж по традиції мають малий „кльош“.

Коли два кораблі, але в окремому плаванні і часом різної країни, йдуть одним курсом й один корабель переганяє другий, то є по традиції страшною образою для відсталого корабля показати йому „шкертік“ — себто кавалок ливни, що означало б: „Може хочеш, щоб я тебе взяв на буксир, себто потягнув за собою“. Ця образлива традиція існує і на човнах і під час спортових водних змагань, особливо ж на торговельних фльотах, і навіть на рибачках.

Зеляндії, Австралії, лісистій Канади, ЗДА все більше росло. Перші дні в новим поселенні виправдували нас, як пластунів, що незалежно від тисяч миль, які розділювали нас, ми все жили одним наставленням, все старалися вдержати зв'язок з цілістю, пристосовували себе до неї, інформували її про кожний свій день, про кожний крок, зроблений на новому терені. Нашим духовним кормом був наш журнал „Молоде Життя“, на сторінках якого ми всі взаємно довідувалися про себе, бачили зникми знайомих облич, нову, досі небачену природу.

Одначе це були тільки перші дні, бо чим далі в житті, ці тисячі миль робили своє і ми почали забувати себе, почали думати категоріями місцевих розмірів, почали переривати зв'язок. І вже сьогодні, після короткого лише часу, пластаво юнацтво вже себе не знає. Нічого не чує про других. Кожний край постійно замикається в самому собі, творить духовий кордон відмежування від другого краю і так поступово може дійти до абсолютного самозамкнення.

Я з цим не погоджуюся.

Пластовий загаль юнаків повинен творити одну сім'ю українського юнацтва, що незалежно від місця перебування, повинна інформувати себе взаємно про всі свої справи, про всі осяги праці, щоб таким шляхом юнацтво держало свою одну юнацьку лінію і зберігало однотинність прикладу пластуна-юнака колишніх днів. Щоб на основі поступу інших юнаків, на основі праці з усіх країв нашого поселення вони могли утверджуватися і держати один напрям в житті, як українські пластуни-юнаки.

Кожний край має свої характерні притаманності, що часом заманоють юнака і просто викрадають його з гурту. Не всюди питання організації і ведення діяльності є зреалізоване як слід. І якщо з браку фізичного контакту юнаків вони втрачати свій юнацький зв'язок, втрачати спільність думання над тими чи іншими справами, а шукають інших шляхів душевного виладуння в чужому середовищі (бо свого нема, або незорганізоване, або не полонидо його), не будуть мати оцього журналу юнацького, щоб принісвм їм образи життя інших щоб інформував їх про ті чи другі досягнення в праці юнаків з

Учімся плавати

усіх країн, то пластові справи стануть йому байдужими, а далі прийдуть на чергу справи українські. Середовище, в якому він перебуватиме, його розгартує і з будучого шляхотного чоловіка зробить раба буднів.

Та не тільки з виховного погляду, але зовсім життєвого є багато цікавих журналів, якщо він є різносторонній. Сьогоднішні юнацтва не хоче читати свого журналу, бо воно не бачить там себе. Справи других його не цікавлять.

З чого треба якось вийти.

Увільню собі, що таксамо можна справу поставити в цілості, як я почав ставити в одному лише краї. Кожний більший пластовий осередок повинен мати на місці організовану Редакційну Колегію юнаків, яка розглядаючи дійсний стан, рівень праці, можливості її на основі всього пластування юнаків даного осередку, складає допис, яким на сторінках „Молодого Життя“ інформує увесь юнацький загаль.

Не всі осередки мають такі самі думки, плани, чи зацікавлення. Одних манить те, других інше, а третіх зовсім ніщо не манить. В одних є добрі впорядники, в інших їх нема. Юнак не винуватий що він живе в такім чи другім місті. І якщо візьмемо прислів'я, що „кожний по своєму з ума сходить“, то можемо чекати, що кожний осередок, а переважно малий, де є лише один, а то навіть неповний гурток юнаків, часом з великою віковою різницею буде творити свої лінії праці. Свою окрему лінію, пристосовуючи себе до громади, а діяльність пластова, то буде лише участь в академіях. Пластовий характер праці, як такий, буде хіба тільки в назві.

Тому я вирішив, що дописи з різних осередків дадуть багато речей до наслідвання іншим. Що менші частини, які не мають добре організованого свого проводу, чи радше доброго фахового впорядника, будуть брати собі за зразок ті частини, де та справа розв'язана. Таким шляхом вони будуть питати за „Молодого Життя“, щоб довідатися, що хто робить. Той і їх самих візьме охота написати про себе. Бо як всі пишуть, то чому ми не можемо. В нас також є діяльність.

„Молоде Життя“ стане дзеркалом праці всього краю, виправдає

Є багато діянок фізичного виховання, які — правильно і дбайливо переведжені — незвичайно скріплюють й услаблюють фізичну вмілість і виробленість молоді.

Статистика показує, що коли б розглядати різні діянки фізичного виховання за наступними вартостями (себто, оскільки ті діянки виробляють дані вартості):

фізичні вартості — здоров'я, сила, видержливість, справність, **товариське вироблення** — можливість зустрічатися з іншими і співпрацювати, **почуття безпеки** — людина почуватиметься певною у складних і загрозливих ситуаціях, і вкінці **відпруження** — себто, коли людина, займаючися даною діялкою спорту, психічно і тілесно відпочиває —

і коли б кожному вартість точувати від один до десяти, тоді середня, себто пересічна вартість даних діянок фізичного виховання буде представлятися так:

плавання — вісім точок; футбол, хокей, і теніс — по сім точок, а інші діянки фізичного виховання від шість до чотири точки.

З цього перегляду бачимо, що плавання є найбільш всестороннім спортом. Зокрема у морському плаванні без плавання дійсно нема що робити. Але теж у багатьох інших діянках плавання є „мус“; риболовство, полювання над ріками й озерами, їзда на водних лещетах, веслування вітрильництво, а навіть летунство. Зокрема вмілість плавати

себе. Виховні теми будуть читані всіма, а не лише одиницями.

Тоді юначок, з їх „найбільшою юначкою“, вивеземо на змігнення.

Дорогі Друзі, дозволяю собі запросити Вас змагатися до того щоб „М. Ж.“ відбивало працю всього юнацтва. Всім нам є дуже приємно бачити зникми з пралісів Австралії, пустинь-оаз. сояниної Нової Зеландії, спокійної Канади і гамірних ЗДАмерики. Пришлаймо дописи, зникми, звідомлення, побажання, особисті інформації, щоб сім'я наша пластова була міцною, зберігла свою одність у виховному аспекті, та й щоб такою верталася на простірі зелені степи.

відіграє велику ролю у військовій службі, головню під час війни. Багато можна б уникнути нещастя, коли б особи, що займаються вчисленими діянками, уміли плавати.

Плавання є вмілість, часом навіть доправа вичити до мистецтва, що її треба вивчити. Вода не є природне середовище перебування людини, і тому треба тілесного і душевного пристосування, щоб почуватися у ній як дома.

В загальному плавання служить для відпочинку, скріплення здоров'я та розвитку тілесної справності, а деколи помагає рятувати життя інших, — й інколи таки власне.

Кому ж вільно плавати і хто може навчитися плавати?

Кожна дитина і старша особа, що може занурити обличчя і голову під воду і задержати віддих продовж п'яти секунд — може навчитися плавати.

Кому вільно плавати, про те повинен завжди рішати лікар.

Коли ж можна вважати, що плавач дасть собі раду у всіх нещадно скомплікованих випадках?

Плавач мусить:

вміти скочити до води на ноги або голову із висоти одного метра, переплисти двісті метрів, уживаючи будьякого стилю на стоячій воді, з поверхні води дати нурка під воду ногами наперед або головою наперед.

вміти вдержатися на воді хоч п'ять хвилин у повному одязі пристосовуючи такі способи (щоб удержатися на воді!): удержуватися без руху руками, листи названк, листи „на пса“ і вдержатися на воді метою „їзди на колесі“.

Як бачимо вимоги на надто трудні, але все ж таки треба їх опанувати. Маємо багато стилів плавання, напр.: клясичний на грудях і горілиць, „кровль“ на грудях і горілиць, на бік з перекидом ramen і вкінці природній стиль на пса.

Сьогодні найбільш популярний стиль, це „кровль“. Цей стиль легко вивчити, тим стилем можна досягнути найбільшу швидкість і можна ним користуватися навіть на порівнюючи, далекі віддалі.

У 1875 році капітан Метью Веб, славний англійський змагун у

плавани на далекі віддалі, переплив Канад Ляманш, з Довер до Кале в часі 21 година і 45 хвилин. Він плів стилем класичним, на грудях. Ця відстань вносила біля 40 км. Цей осяг викликав небувалу сенсацію у спортотомі світі.

Але ось: у 1926 році пані Гертруда Едерля переплила той сам відтинок у 14 годинах і 31 минуті, себто майже сім і пів години скоріше. Вона пліла майже цілий час кровлем. Цей осяг добув небувалу похвалу не тільки для пані Едерле, але теж і для кровля.

У 1878 році мистецький осяг на 100 ярдів згідно із міжнародними вимогами був 76 і три четврті секунди. У двадцятих роках цього століття американець Джон Вайсмиллер переплив що саму відстань у подібних умовах за феноменально короткий час (ще досі не переможений) 51 секунду вживаючи кровля.

...Все це найкраще ілюструє можливість та швидкість цього стилю. Очевидно, коли цей стиль розглядати під практичними можливостями, то сьогодні він є однією найкращий.

Є два стилі кровля: австралійський, т. зв. дватактовий й американський, т. зв. шістьтактовий. В австралійським кровлі на повний рух обома руками випадає два ножницеві удари ніг для вперення тіла у поземім положенні на поверхні води, а в американським кровлі на такий самий рух руками випадає шість ножницевих

рухів ногами. Безперечно, що швидшим є стиль американський.

Сьогоднішня метода науки плавання полягає в тому, що при навчанні даного стилю, себто цілості закінчених і досконалих рухів, розкладається його на поодинокі рухи і кожний рух вичується та удосконалюється окремо. У тракті навчання поодинокі рухи лучиться разом, і вкінці доходить до опанування цілості. Але навіть і пізніше, опанувавши даний стиль, ще далі треба працювати над удосконаленням поодиноких рухів.

Наприклад, систематична наука кровля охоплює такі періоди: привикати до води, занурюватися з головою під воду, зависати на поверхні води мов черепаха, зависати на воді мов кусень пня зависати на поверхні води випрямлено й долілиць і виконувати дозємні ножницеві рухи ногами, у цім самім положенні виконувати рухи руками мов крилами вітряка, виправи у диханні кризь воду мов риба кит, і вкінці лучити усі рухи і віддих в гармонійну і відпружену цілість.

Хто все це опанує у такий спосіб, як це приписано, цей може бути певний, що його кровль буде якнайкращий.

Кінцеве завваження: до науки плавання треба вибирати такі місця, де вода пліве зовсім спокійно або стоїть, не глибуш, як де щось вище пояса, і плавати завжди від води глибшої до плиткішої.

Богдан Ярославич

З УСТРІЧ

Багаття вліє в серце мрій,
Наповнить душу нова сила,
Й навістрі прийдешнім буревіям
Рорправим ми орляні крила!

Як заїде сонце променисте
Засядем знов у братнім крузі,
І кризь подум'я золотисте
Знов вас побачу, юні друзі.

Мандрівки давні і табори
Згадаємо — не був страшний
[і біс нам!

А згодом збудить сонні борні
Наша грімка, юнацька пісня.

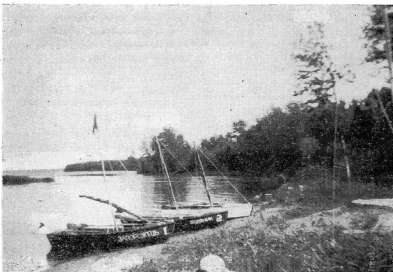
Вона покотиться широко;
Чугайстер зляканий промигне,
А місяць, ніби ненароком
Себе в усмішку срібну вигне.

ТОВІ, ПІСНЕ...

Коли іду в захмарене, незвісне,
І, як сіліпій, я сяєва шукаю,
Тоді в душі, що зтомлена до краю,
Тя сяєвом сяєш, любя Пісне.

Супутнице мандрівок вітрокрила—
Голубих скель приманливого міту,
Гуцанин чару, папороті цвіту
Я не забуду... Добре ти водила!

З тобою забуваю сіру дійсність,
Голубиш думкою про ватри
яснозорі,
Про радісну розсміяність
просторів,
Як сум над всім зависою нависне...
Люблю тебе, безжурна, юна Пісне!

Човни „Запорожець“ та „Водяник“ в порті під час Вишківського Курсу Морського Плавання над Голубиним Озером в Канаді в 1952 р.
(Фото пл. розв. Лукомський Павло з гуртка „Чорноморські Орли“)

Як рятувати утопленого?

До недавніх років найбільш уживаною методом рятування потопильників була та, де рятований лежав горілиць або був перехилений через коліно.

Однаково ж в останніх роках увійшла в життя інша метода, що засадничо відрізняється від двох попередніх, а саме тим, що рятованого кладемо долілиць. Цю методу опишемо коротко за журналом „Джемборє“.

Коли нам поведеться витягнути потапаючого на беріг або більший човен, кладемо його на землю або долівку долілиць, підстеливши під нього коц, плащ, або шатро.

Рятуючий прикладає біля голови рятованого на праве або ліве

діймаючи руки з плечей рятованого і відхиляємо поволи до заду. Як відхилиємося до заду, ловимо рятованого за руки дещо вище його ліктів і підносимо його

руки вгору і до себе. Треба піднести лише настільки, щоб відчувати опір в раменах рятованого. При цьому не треба згинати руки у ліктях. З черги рятуючий опускає рамена рятованого у низ. Через підношення рамен рятованого поширюється його грудну клітку, напинаючи грудні м'язи, випинаючи хребет і злагіднюючи натиск на груди.

Той цикл рухів повинен повторитися впродовж дванадцяти хвилин. Натискання і розводження повинно забирати стільки само часу з короткими перервами. Як-

коліно, держачи коліно близько до його рамени і з боку голови. Протилежну ногу приміщує біля ліктя рятованого. Якщо було б вигідніше, можна приклакати на обидва коліна обабіч голови рятованого.

З черги рятуючий опирає долоні на плечах рятованого, так, щоб вони були на лнії поміж пахами. Великі пальці мають дотикати

що це тільки можливе, рятований повинен лежати головою дещо у низ, щоб вода з уст і легенів могла впливати свобідніше.

плечей, а інші пальці мають бути звернені уділ і на боки.

Рятуючий перехилиться до переду, поки його рамена не приймуть дозмого положення, і тягарем горішньої частини свого тіла натискає поволи, але рівномірно на руки. Це витискає повітря з легенів рятованого. Лікті рятуючого мають бути випрямлені і натиск повинен бути прямо висно уділ на плечі. Завважте, що не треба тиснути руками, тільки тягарем свого тіла.

З черги звільняємо натиск, ві-

Випробовують лунки перед грою Отроків в Таборі Новаків „Заповоївників“, що його влаштувала П. Станція у Вінніперу в днях 19. липня до 3. серпня 1952 року

Под. Лютер

ТАРЗАН І — МИ

Вдармося в груди — скільки з нас уже починає читати часописи від того, що шукає передусім за дальшою долею Тарзана?

А інші „камікси“, а цілі журнали? То нічого, що так часто чуємо перестороги на цю тему від усіх. Треба нам самим зрозуміти, що це за шкода для нас. Коли ми самі не найдемо причини зла, які будуть нас переконувати — ми перестанемо читати камікси хіба зі страху або для спокою, але в кожному вільному від ока других кутику повторятимемо те саме.

Ось подумаймо тільки раз поважніше.

В першому скленку купуємо книжечку за 5—15 центів. Обкладинка замальована якимсь великим колірним образком — звичайно „бедмен“ з пістолем на коні, або жінка зі скривленим намальованим обличчям, а біля неї чоловік зі зброєю чи інші постаті з заляканими очима. Це нам каже, що в змісті буде щось сензаційного і страшного. Остання сторінка теж така барвиста, з тим, що рекламує якусь дешеву фірму. Внутрішній вигляд не багато різниться від зовнішнього — там представлена властива історія в образках. Палір темний, друк дешевий і замасаний та важко читати його на тлі образків. Автор старасться дати в одному образку сцену, яку часом доводиться добром письменникові описувати на декількох сторінках.

Зміст каміксу мусить бути якнайкоротший і найлегший. Вони й призначені на те, що до них майже не треба ніякого знання. Образки мусять говорити самі за себе. Отже бачимо ясно, що ми майже не користуємося з мови, з її усіма тонкостями та гарними зворотами. Те, що ми зустрічаємо — це декілька слів писаних сленгом так, щоб зрозуміти його всі верстви суспільности. Це ніяк не вчить нас способу думання, будови речень у чу-

На крилах у простори

Починаючи з ранніх віків історії, людина завжди тужила до чогось такого, як літання. Це відбилось у різних казках, переказах, мітах, а навіть в окремих теоретичних працях і практичних спробах літання. І ця туга до лету стала немов своєрідним інстинктом, який щойно в нашому часі найшов своє повне заспокоєння. Мітологічні бажання й фантазії стали дійсністю.

І тільки, як діличність, зали- жій мові — а тільки дає нам знання декількох нових грубих висловів.

Коли ви змалку читаете таку літературу, в вас немає фантазії. Коли дитина читає казку, в неї виривають в уяві всі постаті — і царівна і змія і лиха королева. В казках усе це непотрібне, вся краса відпадає, заступлена накиненими поганими образами.

Що ми можемо вимагати від юнака, коли він у дитячому віці читає тільки історії про зраду, вбивства, злочини, духів і звихнену любов? Він затратить різницю добро- го й злого, та годі дивуватися, коли він поступатиме неправильно.

Пощо ж тоді камікси і для кого вони призначені? Вони можуть бути добрими тільки для людей, які за вбогі духом, щоб читати книжки. Це незгідне з правдою, що камікси призначені для людей дуже зайнятих. Тепер можемо, як він це знає, купити скорочені видання найкращих повістей, які саме й мають на меті дати дуже зайнятим людям змогу прочитати вартісну книжку.

Не думайте, що хочу переконати вас не брати вже ніколи в руку камікс. Я тільки хочу, щоб ви спробували відкинути від себе ліньність, думати й сприймати все готове, подане і передумане за нас, а часом примусили себе прочитати книжку, над якою треба призадуматися.

Подумайте — і виберіть що краще!

шивсь отой гін до літання у дітей, в їх любові до забав і гор, що включають в собі моменти літання. І спостерігаючи дитячі забави, можна завважити, з яким запалом діти пускають паперові ластівки, літаки, літаючі журавлі, бальони, саморобні легкоплати з хусточок і т. д. Як радіють малі діти, коли їх підкидає в повітря. Який чар у скоках на розпростерту плахту, або в підкидуванні вгору, при помочі тієї ж плахти. Яку радість приносить дітям гойдалка. Або, скільки парасоль значно, аживаючи їх на легкоплати.

Все це тільки забави й гри. Але все це рівночасно свідчить про догідний психологічний ґрунт у дітей і молоді на таке діло, як літання.

І коли вміло розв'язати справу летунського пластування, то ми відважимося твердити, що воно дасть більше романтичного захоплення молоді, як пластування іншими методами. От, ми спостерігали недавно, з яким ентузіазмом і захопленням місцеві сквати відбували скоки з парашутів. Для них це було щось такого величюного, що тільки ради тієї можливості вони будуть дорожити скватінгом і своїми виховниками впродовж усього життя.

В нас справа українського летунського пластування не така вже нова. Вона обговорюється ще з 1946 року. Є зроблені вже такі й інші спроби і сподіваємося, що скоро перейдемо з першої стадії планувань і організаційної підготовки до реальних діл.

Ми рівночасно свідомі того, що наше летунське пластування буде покищо аматорством. Але й Едісон і Фултон і Ледіенталь починали з аматорства. Знаємо також, що не зможемо дати юнакові повної підготовки й кваліфікації літуну. Але ми зможемо все ж зацікавити молодого хлопця ділом літунства до тієї міри, щоб він (юнак) усе жам, немов по інерції продовжав почате колись діло. Бо те, що зацікавиться, те й цвітом розцвіте.

А зацікавити юнака є чим. У вимогах до літунських пластових проб і в проєкті вмілостей (тепер друкуються) зацікавлений читач знайде упорядковану цілість. А ми тільки побіжно згадаємо про

Поклик на збірку!

дещо, що входитьиме в засяг літунського пластування і чим можна буде зацікавити юнака.

Використовуючи в молодих хлопців гін до конструкторських робіт, можна зацікавити їх літунським моделюванням, а навіть будовою плянєрів і ширяків.

Можна зорганізувати таку чи іншу екскурсію на аеродром, щоб ознайомитися з його будовою й розположенням окремих об'єктів, оглянути різні типи літаків, ознайомитися з улаштуванням літака внутрі (допоміжні інструменти, мотор, і т. д.).

В наших обставинах (у ЗДА і в Канаді) можна без особливих перепон відбутти курс цивільного літання (окремо, а то й цілим ґуртком).

Знаємо, що молоді більше, як хто, цікавиться новими винаходами, новими здобутками техніки й науки. Ці моменти можна і треба включити в засяг літунського пластування.

Крім того, такі ділянки, як кліматологія, радіозв'язок, радар, повітрепластво, географія (в глобальному обсягу), повітряні лінії, історія розвитку літунської думки, історія практичного літання, українське літунство у ви-

звольних змаганнях, важливіші дєтовнища на Україні і т. д., вони все викликати муть цікавість у нашої молоді.

Треба ще згадати, що багато з української молоді (поміж ними й пластуни) відбули або відбувають військовий вишкіл в Американських Повітряних Збройних Силах. На них можна рахувати, як на завантованих уже в тому дїлі інструкторів.

Літунство й літунське пластування — це передусім вишкільна праця. Однак, вона не позбавлена також і виховних моментів. От, хоч би вироблення особистості відваги, а то й героїстича, особливо, коли літун сам у літаку або ширяку й сам у просторі.

Літання — це також змаг. Змаг із природними силами (опір повітря, притягання землі), змаг із стихією (вітер, мряка і т. д.), змаг із простором. І як кожний змаг, так і літання побуджує бажання волю перемогти, бажання осягнути свою мету. Отже, виховує волювість людини.

Дїло літання глибоко розвиває в людини почуття відповідальности. Літун відповідає не раз не тільки за машину, а й за своїх співлітунів, чи пасажирів, за дане йому доручення й інше.

Вкінці, літання — це вічний ризик, небезпека. Не тільки у воєнні часи, але й у мирний час. Тому літун — це людина серйозна, рішена на або-або. Він ніколи не буде дрібничковою людиною, не буде прикладати великої ваги дочасним, земним речам. У людей він цінить відвагу, гордість, почуття труду й жертви, серйозність і відповідальність та інші високі духові прикмети.

А коли до літунського пластування додати ще його цілеспрямованість (літунство не як самоціль, а як служба інтересам свого народу-держави, або підготовка до тієї служби), тоді митимемо менш-більш заокруглення тих морально-виховних моментів, що включаються в літунське пластування.

А тепер, за Вами слово, Українські пластуни! Варто зайнятись літунським пластуванням, чи ні?

О-КА

Мандруємо по світі з відкритими очима

300-ліття Нью Йорку

Часто не стає в нас ні часу, ні охоти подумати над тим, що доля кинула декого з нас жити в найбільшій місті світу. Бо тільки зважає — 8 мільйонів в одному скупченні! Стільки, що населення цілої Галичини. Чи можна собі це уявити?

8 мільйонів різноманітного людю, всіх рас і народів творять населення одного однісінького міста.

Це одинокє в своєму роді місто святкує саме тепер „народини“. Три сотки літ від часу заснування. Три століття — який короткий час в історії європейських народів. Але молодій повній життєвої сили країні, якою є Америка, вистарчило вповні того часу, щоб з малого села у стїп острова Мангетену, розбудувати центр світу.

Триста літ тому в дні 2. лютого 1653 року маленька група Голяндців, у шкіряних одягах зустріла в скромній таверні у стїп Мангетену і постановила заложити тут місто Новий Амстердам, вибираючи Петра Стуйвента першим губернатором. „Місто“ нараховувало 800 душ! Це було 120 хат обведених дерев'яними, високими огорожами з маленькими

вікнами, що темніли скоро по заході сонця. Острів Мангетен був дикий і можна було тут азанати багато пригод. Гушавнина лісів, медведі, лиси вовки і пантери запрошували мешканців Нового Амстердама на полювання...

Вийдіть колись вечером на вершок найвищої будівлі в Нью Йорку Емпайр Стейт Білдинг і погляньте на це море світла у низу, на сотки мжарочосів, що прикрипились саме до скал Мангетену й уявіть собі як воно було тут у тому початковому часі. Бачите там винзу найяснішу вулицю, де переливаються неонові реклами і кінові світла? Це Бродвей. Колись він називався Велика Дорога і мандрували сюди з міста великі валки возів, з майном і людьми. Бачите мінливу стяжку світляних новин на Таймс Сквері? Кожна хвилинка приносить щось нового, інші вістки, нові події... Це безконечне пасмо невгаваючого життя — немов символ століці світу. Така ж бо й була історія Нью Йорку, від перших років існування. Події чергувалися одні за одними та годі їх усіх згадувати.

В одинадцять років від заснування Нового Амстердаму — зайняли місто Англіції й вони нада-

Чоло Пластової Станції в Нью Йорку під час походу в день Свята Лявоньности 1952 р.

ли йому теперішню назву Нью Йорк. А далі все йшло скоро вперед до розвитку й піднесення міста — справді в американському темпі. Тут вже відбулася інаугурація Вашингтона у 1789 році і рік пізніше Нью Йорк став столицею США. Від того часу слава міста росла — розвивалася торгівля, поставали нові вулиці, мости, кипіло життя. Велика пристань притягала кораблі й викликала на берег все нові сотки поселенців. З часом ставало тісно жити й місто поширювалося та пригортало до себе все нові частини. Але і це не розв'язувало питання приміщення. То ж сам початок двадцятого століття приніс новий зворот у житті Нью Йорку. Його повні енергії й нових планів мешканці попилися вгору й спустилися під землю. Тоді саме майже рівночасно (впродовж двох років) виріс над звичайними хатами перший 20-ти поверховий хмарочос та пустили в рух першу підземну залізничку.

Пів століття — п'ятдесят років тільки від того часу — а скільки в тому часі постало цих хмарочосів і як вони пнуться все вище і вище під небо. А під землею за ці роки пробрили стільки доріг і сподук, що самі люди втратили контроль і число. Чи знаєте, що тепер у самому Мангетені перевіряють 12.000 дір річно зовсім непотрібно тому, що ніхто не знає, як і куди йдуть ці всі підземні урядження, рури, проводи й дороги? Це так для прокладу дешо із статистики Нью Йорку.

А вона цікава як і історія цього міста. Скільки можна б оповідати про нього, скільки фактів і дивних історій. Може ми ще і вернемося до цього.

Але одне можна вже сьогодні сказати по нашому короткому порівнюванню, житті тут у долі нових поселенців. Нью Йорк — має свій питомений чар. Тільки, щоб його відчутти й побачити треба вийти зі सबв'єв і темних тосб соняшного проміння мешкань... відчинити очі й дихнути ширше!

КУТОК ЮНАЧОК

Пластовий заробіток

Ми бачимо на кожному кроці, що нам треба дрібних фондів, які нам годі завжди просити в батьків — а втім і вони не завжди є спроможні нам їх дати. Зрештою це є пластова вимога, щоб ми ці гроші здобули собі самі — та це приносить нам велике задоволення і доказ, що ми теж можемо „до чогось придатися“.

Чи це в курені, стежі чи гуртку ми завжди мусимо рахуватися із покриванням різних дрібних видатків. Плита грамофону до домівки коштує, вилання рідзівних лакуночків для наших вояків на Корею теж коштує, а то і часом хтось і з нас має уродини, або здасть матуру, чи хоче влатити на пресовий фонд... А саме тепер коли вийшло це гарне число „Молодого Життя“, яке справді є одиноком пластовим журналом для загалу, ми маємо обов'язок його піддержати, якщо хочемо вдержатися самі, як пластуни. Дрібні станичні чи гурткові журналики, навіть гарно видані, ніколи не зможуть заступити нам загального друкованого журналу, в якому читаємо думки так багатьох пластунів з усіх країн світу.

Отже видавати гроші і де, тільки треба подумати, як і коли їх роздобути!

І тут я наведу декілька прикладів:

дів: деякі з них вже випрактитувані, інші тільки проекти. В усіх маємо змогу вишколюватися в пластових умілостях та заробити гроші на конечні та корисні видатки.

1. Улаштуємо малу товариську вечірку зі вступами по 25 ц. Буфет частинно складаний. При участі 30—40 членів, без коштів залі можемо заробити біля 15 дол. Заходів мало, за винятком підготовки малої програми.

2. Купуємо лаялку з волоссям та рухомими частями величини 10—12 інчів. Спільними силами вишиваємо для неї добре облумований народний стрій, видежаний в стилю одної околиці України. Потім продаємо її на якомусь громадському чи пластовому фестині або забаві. Найкраще ліцитувати або зробити лотерію.

3. Вишиваємо малі подушечки на голки. На кожну треба нам 2 квадратики матерії (бік на 3—3½ інча завдовжки), в середину трох бавовни, або трачиння та нитки до вишивання. Краї обшиваємо ланцюжком, скрученим із колірних ниток із кутасником на кінці. Це вимагає 2—3 години роботи, залежно від взору. Можна продавати під церквою або в українській кооперативі.

4. Вишиваємо закладки до кни-

Бувала табору юначок в Нарровсбургу (зправл: ст. пл. розв. Марта Книжонська — інструктор пл. гор, ст. пл. розв. Віра Савойка, інструктор снл, службн й писар, Тамара Позинька, інструктор українських народніх танців та театрального мистецтва і ст. пл. Теренн Шарко, інструктор картографії)

жок. Потрібно кусок полотна (6×6½ інчів). Найкраще вибирати взір, який закріє усю поверхню. Один кінець зашиваємо на „тупо“, другий на гостро із кутанником. Гарно виходить з колірною підшивкою (відворотна сторона).

Подібно із хусточками із „Айршіш лінен“ які можемо набутти дуже дешево. Кидаємо в кучочку леньку вишивку, чи монограму. Тепер зближається час писання

писанок — може не так вправно виконані писанки, але чистенько і совісно, матимуть напевно збут.

Отак набиратимем вправи у вишиванні, шитті, писанні писанок, чи улаштуванні програми на товариський вечір, та водночас заробимо на наші видатки. Коли ж ви, дорогі подруги, скористаєте з цього, або матимете інші добрі пляни — то відгукніться!

Ст. пл. Люба Терлецька

Зпластового Хилма

Пл. сен. М. Василук

Курс для юнацьких виховників в Нью Йорку

В чоловічому Коші Нью-Йоркської Станиці, сьогодні велика більшість — це юнаки, загальне число яких перебільшує 80 учасників. Ще в початках, коли тільки творився юнацький курінь, і ще не був такий чисельний, уже відчувався брак виховників (впорядників), які б вели працю в пластовому дусі та по всіх пластових правилах. Тому теж зв'язковий пл. сен. В. Бакалець від довшого часу задумував улаштувати на нашому терені курс юнацьких виховників.

Курс улянявано відбудувати двічі в тиждень, а саме: в суботу й неділю (разом 6 днів), в суботу

від год. 2-ої по пол. до 8-ої вечорі, та в неділю від год. 8-ої до 11-ої рано.

Нарешті після довгих приготувань прийшов день 13. грудня, в якому започатковано цей такий бажаний і очікуваний курс. На курс прибули пластуни з Джерсі Ситі, Пассейку та Нью Йорку, разом 23 учасники і 2 сеніори, що були постійними слухачами.

Курс відкрив пл. сен. В. Бакалець пластовим гимном, а працю започатковано молитвою, що її провів пластун сен. о. Побігушка.

Програма курсу складалася з таких тем (доповідей):

1. Релігійне виховання у Пласті — пл. сен. о. Побігушка.

2. Пласт і школа — пл. сен. Іван Близнак.

3. Ідейні основи та виховні цілі Українського Пласту — пл. сен. Яро Гладкий.

4. Як вивчати українознавство, спосіб читання книжок та добір літератури для відповідного віку молоді — проф. К. Кисілевський.

5. Пластова формальність і гурткові відомості, метода і система ведення праці в гуртку, укладання програми сходин, писання протоколів, наказів, звітів і листів, точки 9, 10, 11 — пл. сен. В. Бакалець.

6. Основні принципи (засади) Пресової Служби і завдання дописувачів пластових видань — пл. сен. В. Барагура.

7. Національне питання у Пласті і Пласт та інші українські молодечі організації — пл. сен. Лев Попович.

8. Основні форми товариської й особистої культури, та фізичне виховання (відзнака фіз. справності) — пл. сен. Р. Рогожа.

9. Пластовий порядок та пластовий церемоніал (теоретично й практично) — пл. сен. П. Пясецький.

10. Основні засади плекання здоров'я і вплив нікотину та алкоголю на організм у світлі модерних наукових дослідів — пл. сен. д-р Б. Макарушка.

11. Практичне пластування: пластун серед природи, завдання впорядника в терені, слідження, точки 1, 2, 3 — пл. сен. М. Е. Левіцький.

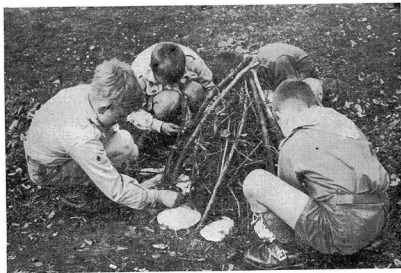
12. Мандрівки: краєзнавчі, високогірські, водні й лещетарські — ст. пл. скоб. Т. Новосільський.

13. Права й обов'язки впорядника — ст. пл. скоб. М. Костко.

З такою програмою ми приступили до відбуття курсу, що відбувався двічі в тиждень.

Кімната ч. 2 Пластової домівки Ньюйоркської Станиці заповнена столиками та кріслами (півкругом), а напереді довгий стіл для викладачів. Провідник курсу друг Бакалець відкриває курс, читає та пояснює програму. Юнаки всі слухають з великим зацікавленням своїх виховників і можна бачити на їх обличчях вагу слів представителів.

Може б хтось сказав, „чого могли навчитися за кілька днів?“. Але помиляється той, хто так думає. Бо коли б евентуальні кри-

Скупчені й зосереджені підпалюють новілки вогник новяцької Ради

тики були прийшли на п'ятий день цього курсу і послухали коротких доповідей, що їх приготували самі курсанти для своїх молодших друзів юнаків із 3-го Кур'я ім. Гетьм. І. Мазепи в Нью-Йорку, то побачили б, що зацікавлення було не менше, як під час лекцій самого курсу. Через брак часу тільки трьох юнаків мало змогу показати свої успіхи, а саме з Нью-Йорку пл. розв. В. Тершаковець, з Пассейку пл. уч. Ю. Яцикевич та з Джерзі Сіті пл. уч. Дидик М.

На шостий день курсу, в неділю пішли ми до церкви св. Юра в Нью-Йорку й вислухали Служби Божої та проповіді, яку виголосив пл. сен. о. Побігушка. В годині 2-й по обіді в тій же домівці юнаки доказали своє знання перед іспитовою Комісією, до складу якої входили такі Пластуни: Провідник Курсу пл. сен. В. Бакалєць (зв'язковий), Краєвий реф. УПУ-ів ст. пл. скоб. М. Костко, Кошовий Ньюйоркського Коша пл. сен. Хухра Антін, пл. сен. Білоус Михайло та пл. сен. Василик Микола. По закінченню курсу пл. сен. М. Е. Левицький, станичний Пл. Станіш в Нью-Йорку, сказав кілька слів до юнаків та побажав успіхів в їхній праці для молодших товаришів. Теж кошовий місцевого Коша пл. сен. А. Хухра привітав нових виховників, та побажав успіху на новій ділянці діяльності.

В п'ятій годині провідник курсу сказав кінець слово до юнаків, побажав успіху, та закрав курс молитвою й пластовим гимном.

Курс відвідували: Голова КПС пл. сен. інж. Бобків Грингоній та Коаевий Референт УПС пл. сен. Клоєс.

Курс, що відбувся в днях 13. до 28. грудня 1952 р., залишиться для юнаків осягом і гарним спомином на все життя та вартий до наслідування і по інших пластових осередках.

ІЗ ГУТИРОК, ШО ІХ ВИГОТОВИЛИ УЧАСНИКИ КУРСУ

Пл. уч. Яцикевич Юрій
Пассейк, Н. Дж.

Розвиток та ідея Пласту

„Коли минули роки першої світової війни, задула знову на Західні Землях пластова пісня. Та кож закордоном повставали від-

діли Пласту, зложені з емігрантів, що з політичних причин мусіли покинути свій рідний край.

Хоч не легкі це були роки, все ж таки Пласт у Західній Україні дуже скоро розвивався і мав у своїх рядах кілька тисяч найкращої української молоді. Виховники спрямовували думки молоді на шляхетні цілі, звертали увагу на характер, учили поборувати труднощі, та з успіхом стрічати невдачі. Пластуни помагали матеріально своїми вкладками тем товаришам, що були бідні й не могли взяти участі в літніх таборах. В Пласті закладали робітні, кооперативи та в цей спосіб училися зарадити собі, не чекаючи на чужу поміч і бути цілком незалежними“.

Пл. розв. Білоус Орест
Нью-Йорк
3 Кур. УПУ ім. Гетьм. І. Мазепи

Пластова молодь збирає поштові марки

„Майже 98% наших громадян каже, що філателістика — то зовсім непотрібна справа, витрата часу, грошей і ніякої користі. Цей негативний у цьому випадку консерватизм не дозволив нам до сьогодні вийти на арену світової філателістики.

Йде про колекціонування, про збирання. Зразу кажемо: не конечно треба збирати марки. Але конечно треба у пластуна виховати замилювання до збирання. Ця любов і зв'язане із нею зайняття виробить у пластуна нахил до порядку й ошадности.

Насувається нам питання: Чому найкраще є збирати марки? Передусім у пластуна крім охоти збирання будить почуття краси й естетичні. І також поштова марка вчить пластуна географії, історії і культури чужих країн, вони відкривають перед пластуном увесь широкий світ із всіма його гарними й таємними закутинами. Але чому так важко привчити молодь збирати українські марки? Саме в цій ситуації, що в ній находиться наша еміграція у світі, важливе є все, що зв'язане нас з українською культурою. А українські марки, це саме прояв нашої культури, це свідцтво нашої багаті історії, це українознавство. І цього треба пластуна вчити, бо інакше він відійде у чуже середовище і буде страчений. Чи того хочуть наші батьки? Напевно ні, але українська молодь учиться в чужих школах, не знає добре української мови й не цікавиться нашою культурою. Зарадити тому можна тільки так, щоб показати нашу культуру молоді і при-

Курс для юнацьких виховників у Нью-Йорку. (Учасники курсу з доповідчачими) В першому ряді від ліва: пл. уч. Л. Явний, пл. сен. М. Білоус, пл. сен. А. Хухра — кошовий, пл. сен. В. Бакалєць — зв'язковий, пл. сен. М. Василик, пл. уч. Д. Струк. В другому ряді юнаки: розв. О. Білоус, розв. Ю. Лектей, розв. Ю. Штан, уч. С. Турчан, розв. В. Сантух, розв. І. Содоць, розв. М. Степний, уч. В. Подолок, Дж. Сіті, уч. Ю. Яцикевич, Пассейк, уч. Мир Ліаурік, Дж. С., розв. Ю. Дзялів, уч. М. Дидик, Дж. С., розв. Андр. Навроцький, розв. Н. Базарко, уч. О. Клоуфас, розв. О. Коверко, розв. Р. Аліськевич, розв. В. Корнага, розв. С. Шмотолоха, скоб. О. Пасєнський.

в'язати її чутливо до свого рідного пня. А збирання українських поштових марок у тому буде великою поміччю — тому, друзі, збирайте поштові марки і вступайте до гурта „Юний Філателіст“, який є організований при курені ім. І. Мазепи“.

Пл. розв. Дзядів Юрій
Джерзі Ситі, Н. Дж.

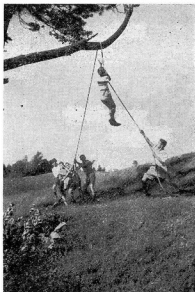
Мандрівництво. Про мандрівничий виряд.

„Вибираючись на мандрівку, не можна вдягати одягів ярих барв. Ярикими барвами полохаємо всю природу. Та й навіщо це здається, коли світлтимемо на віддалі кількох миль своїми білими сорочками? Крім цього теренові гри не можуть принести ніякої користи в таких одягах. Тому члени різних об'єднань молоді носять такі однострії, щоб найкраще зливалися з тереном або надто не відбивали на тлі терену. Та нехай знову не вб'юється кожний із вас на свій спосіб. Ніби розсварена громада маршує відділ у різноманітних одягах. Однострій робить миле вважіння, підносить почуття спільності і монотліності. Коли ми всі одягнені в однострій, то почуваємо, що ми зв'язані в одну громаду, яка має одну ціль, одну волю і підпорядковується одному провідникові“.

Пл. розв. Роман Алиськевич
Нью Йорк
3-ий курінь ім. І. Мазепи

Мандрівництво — Підготовка мандрівки

„Щоб наша мандрівка була вдала, ми мусимо визначити трасу, яку робимо на підставі карти й провідників по даній області. Вибираючи шлях, треба узглядити також можливість нічлігів. Не забувати про місця, де можна б доповнити харчі. Що торкається часу, то треба мандрівку поділити згідно з можливостями виконання призначених завдань та відповідно до можливих нічлігів. Денний марш повинен бути 10—30 кілометрів. При кількадедних, чи й довших мандрівках встановлюємо 5—10 годин маршу на день. На таких прогуляках ми вимаршувемо дуже вчасно в год. 6—7 а при ододенних навіть о 5-ій год. Це залежить також від сподобу ноцування. Коли ноцуюмо у схорониці — то збирання не ви-

Пластові заняття в юнацькому таборі „Сухий Яр“, що його організувала Пл. Станція в Торонті, Канада

магає стільки часу і можемо виїти вчасніше. Коли звиваємо табір — тоді виходимо не скоріше як о год. 7-ій ранку. Марш закінчуємо на кожний випадок дві години перед сумерком. На кожні три години маршу треба рахувати одну годину відпочинку. Полуудневий відпочинок повинен тривати 2—3 години“.

В ПИТСБУРГУ

З Пितсбургу пише впорядкиця новозаснованого гуртка юначок:

„Щиро дякую, перш усього за одержаного листа, та в імені всіх місцевих юначок за прийняття в лави пластової сім'ї. Рівноправне членство в організації, якою вони дійсно так гордяться, є не лише ідеальним ліком на всякого роду недомагання, але воно теж доказує ім, що в очах їхньої влади, дівочий пластовий гурток „Золотий Колос“ (так себе називають) дозрів настільки, що вважається його здібним виконання обов'язків зв'язаних із цією почесною.

„Як я вже згадала, гурток наш складається із семи членів і одної нової, яка щойно минулої неділі ввійшла повнолі до гуртка (за нашою системою, кандидатку приймається щойно на четвертні сходах). Зустрічаємося що-неділі на неозначений протяг часу. Про-

грама сходи звичайно включає дещо з пластового матеріалу, а від часу, коли я принадовко довідалася, що мій „цвіт України й краса“ навіть не знає точно українського пограниччя, започаткувала я серію загальних гурток з українознавства. Далі приходять гри — найбільш занедбана ділянка. Мені аж соромно писати — але найбільш популярною забавою на кожних сходах є „Царівна“ і „Подоланочка“. Мушу додати одначе, що наш гурток юначок начисляє 40% дівчаток у новачком віці — то ж мусимо програму сходи укладати так, щоб усі задоволити. Час від часу граємо, розуміється, дещо корисніші гри, але й ці не повні задовольють наші вимоги. Важнішою точкою нашої виховної програми є так звані проекти, тому, що вони досить далекосяжні, їхні приготування відбуваються звичайно паралельно з іншими обов'язками. І так, напр., коли закінчилося успішно (це передумова!) першу частину попереднього проекту, то значить коли заложили бібліотеку для цілого громадянства (зібрали понад 200 книжок!), започатковано приготування виставки власної постанови. Минулих сходи пластуни прийшли до висновку, що вони не знають своїх власних національних танків. Проведено пів години над кількома підставними кроками і це значить, що тепер якийсь час учитимемося танцювати. Розуміється, щоб ми не робили на сходах — приносить воно якусь користь, тільки що наша програма не має систематичности, а мені бракує відповідного скелету, щоби на ньому побудувати відповідну програму, хоча б у формі вимог до першої пробі.

Ось такі то світла й тіні нашого новоспеченого гуртка. Більшість трудностей є внутрішнього порядку й ми самі мусимо старатися їх перебороти та тут не може зовнішня інтервенція — але все ще залишається як дуже важний чинник справа „технічного“ пластового матеріалу й тут ми дійсно в пропащому стані“.

Вісті Виховних Булав

ПЛАСТОВІ ІСПИТИ ВМІЛОСТЕЙ В УЛАДІ ПЛАСТУНІВ ЮНАКІВ

(продовження)

Зголошення до іспиту-здавки

Після підготовки кандидат зголошує свою готовність і бажання до здавки.

Взірець зголошення.

Дата:

З г о л о ш е н н я

Пластун

(ім'я, прізвище)

(ступінь)

(гурток)

(курінь)

(місцевість)

просить про допущення та зголошує свою готовність до здавки іспиту вмілостей на:

(назва вмілостей)

(С К О Б І)

(підпис)

ПРИПИСИ ІСПИТІВ ВМІЛОСТЕЙ

1. Іспити вмілостей може здавати тільки той пластун, що здобув ступінь пл.учасника.

2. Кожний пластун може здобути найбільше десять іспитів вмілостей на протязі одного року.

3. Кожний невдалий іспит може бути поновлений щойно по укладі пів року за згодою куріньної команди.

4. Відзнака іспиту вмілостей: кружок 3 см. в промірі, голубе тло, темночервоний обвід та темночервона сільвета (Якщо не є інакше зазначено).

5. Всі відзнаки носяться на правому рукаві, по три в ряд, перші три, санітарні іспити вмілостей, 5 см. понижче наременника. Поміж відзнаками є один см. віддалі.

5. Всі спортові вмілості мусять бути поновлені кожного року.

7. Вмілості провідника та альпініста мусять бути поновлені, коли пластун змінить місце свого поселення.

8. Всі добуті вмілості пластун повинен поширювати та поглиблювати, тому куріньна команда повинна щороку вимагати від пластунів доказів праці в даній діяльності.

1. Актор

а) Вміти розважати 10 хвилин з різноманітною програмою (деклямація, танці спіл, магічні штуки, міміка, оповідання, промови та гра на музич-

на іспит кандидат зобов'язаний являти в пластовій однострою та принести відповідно до вимог даного іспиту вмілості посвідку відбүтого курсу, предмет власного виробу чи модель.

Іспитова комісія назначає день здавки, в деяких випадках є коначним розложити здавку на довший протяз часу відповідно до вимог і роду вмілості.

них інструментах), або приготувати та поставити п'єсу для свого гуртка не менше, як на 20 хвилин, або брати участь в аматорському гуртку на протязі одного року.

б) Знати історію українського театрального мистецтва та знати роди театрального мистецтва.

2. Альпініст

а) Мати скічних 14 років.

б) Знати 25 квадратних кілометрів гірського терену, бути ознайомленим з дорогами та виходами на вершки гір та іншими цікавими місцями. Знати найбільшій телефон та лікаря від кожного місця в цій окрузі, заїдній доми та ресторани.

в) Нарисувати зрозумілий скеч, показуючи вище згадані інформації. Вміти означити вершки гір з віддалі за їхнім виглядом.

г) Знайти дорогу до даної точки в гірському терені за топографічною картою та компасом. Виказатися вмінням послугоуватися ливовою та гаками, здобувачи гору.

г) Знати кліматичні умовини даної місцевості та, як поводитися під час мряки та темряви.

д) Мати іспит вмілості з першої помічі.

3. Археолог

а) Знати головні періоди розвитку людства та культуру старинних народів.

б) Точно знати доісторичну культуру на Україні.

в) Знати про археологічні викопалини та пізнати, до якої доби належать дані предмети, як домашнє знаряддя, зброя, тощо.

4. Архітект

а) Предложити вільноручний рисунок з перспективн.

б) Зробити шкці, задержуючи пропорцію п'ятьох характеристичних деталей різних стилів.

в) Нарисувати історичний перегляд розвитку архітектури, подати визначних архітектів та які стилі вони репрезентують.

г) Предложити власний проект одноповерхового будинку. Пояснити, який матеріал потрібний для будови. Проект має бути зроблений у подціці та накреслений тушом.

5. Астроном

а) Мати загальні відомості про зорі та їхні рухи.

б) Назвати та показати 8 найважніших констеляцій та означити при їх допомозі сторони світу.

в) Означити вночі години після звїд та місяця, а в день після сонця.

г) Знати про метеори, комети і планети та інші небесні тіла та про прилади і відлілн моря.

6. Барабанщик

а) Вміти барабанити сигналам, ужиканні в УПУ.

б) Знати шість різних маршів.

7. Бляхар

а) Вміти зробити та направити п'ять звичайних і загальноповнжаних бляшаних предметів.

б) Знати 3 роди сплавювання та здемонструвати їх.

в) Вміти покрити дахи бляхою та латати їх.

г) Знати загальноповнжване приладдя та їх українські назви. (Далі буде)

ЛИСТ НАЧАЛЬНОГО ПЛАСТУНА

Одержавши ч. 1-53 журналу „Молоде Життя“, став я віч-на-віч ділою повсякденної несподіванки, що наш журнал починає знову являтися в новому, кращому оформленні на із збільшеним змістом.

Заславо мій ширій уривті новому об'язанню та ба-жаю йому якнайкраща успіхів у його праці. Висловлюю надію, що редакторам окремих відділів нового видання одягнет згуртувати біля себе найкращі власної сили письменники, а адміністрації нададуть безперешкоди виданням можливості.

Проту прийняти мій екстримний дар на пресовий фонд Вашого Видавництва в сумі 10 ам. доларів. С К О В !

СІРІЙ ЛЕВ
Начальний Пластун

ПОВІДОМЛЕННЯ

Головного Команданта Пластунів про Пластунську Службову Книжечку

Головний Командант Пластунів впроваджує в життя з днем 1 травня 1953 р. Пластунську Службову Книжечку, що в ній висвітлюються дані виховної та вихідної діяльності кожного пластуна. Книжечка — кшпеного формату в твердій оправі, 48 сторінок, де поза рубриками особистого характеру є ще такі рубрики: Проби пластових умлоостей, Пластові діловодства, Відзначення, Умінення, Перехідний листок, Табори, Курси, З'їзди, Зустрічі, Прогрулянки і т. і.

Кравці Команданта Пластунів перешають через канцелярськ даних КІС список тих пластунів (юнаків і ст. п-ів), що мали б одержати таку книжечку з такими даними: ім'я і прізвище, дата народження, приналежність до частини, тепер. пластовий ступінь і, коли дані пластуна був членом СМП, ще на терені Європи, та до якої частини він належав.

Службові книжечки виставляються дотичні кравці команданти, а вивопитують їх особи згідно з поданнями в книжечці приписани. Книжечка коштуватиме 50 ам. центів і за неї треба розписатися при замовленні з діл. госп. ГПС.

ЗВІДОМЛЕННЯ

Кравцяго Референта УПУО про стан юнацьких частин на терені ЗДА Перегляд Юнаків у ЗДА

Члени Уладу Пластових Юнаків у ЗДА розкшнені і організовані на місцях в 29 пластових групах. Загальне число — 343. В наступних осередках існують такі частини:

1. Амстердам, Н. Рі. Гурток „Лис“, 8 членів (учасн. 5, прих. 3), систематично працюють і цікавляться різними ділянками знання.

2. Балтимор, Мд. Два гуртки — „Сокіа“ і „Оред“, разом 12 членів (розв. 3, учасн. 7, прих. 2). Працюють і пластуять дуже добре. Є новозорганізований гурток, що більшість членів вже склали пл. приречення, ростуть і здобувають знання.

3. Боффало, Н. Рі. Гурток „Оред“ 8 членів (учасн. 3, прих. 5). Діяльність є, але може бути краща й глибша.

4. Ковев, Н. Рі. Гурток „Лис“ — 4 члени (учасн. 3, прих. 1). Останньою активізувалися, бо розуміють, що потрібно більше знання і саморозвинути для того, щоб перейти до УСП, а й скоро приде час на це.

5. Шикаго, Іл. Підготовчий Курніс УПУО ім. соти „Іаана Чмолт“, 32 члени, з того розв. 7, учасн. 10, прих. 15. Творять свій осередок, далеко від всіх інших осередків і самі промишляють над власною долею. Організують табори, прогулянки, складають пл. проби (поклакати комбіси).

6. Кайден, Огайо. Підготовчий Курніс УПУО ім. „Біласа і Данишшина“, 18 члени, з того розв. 8, учасн. 3, прих. 7. Один з гуртків — дорібок з новачка, що відразу починає ділянку морського пластування.

7. Дітройт, Мич. Підготовчий Курніс УПУО ім. „ген. Тараса Чупринки“, 15 членів з того розв. 1, учасн. 12, прих. 2. Все ще організують своє курніне середовище, гуртки ведуть свою працю, з того один морський, а зовнішність курні і діяльність цілком бажала б кращого.

8. Гарфрод, Конн. Гурток „Беркут“, 9 членів, з того розв. 1, учасн. 6, прих. 2. Літом організували, чи радше вибули свій табір в Равкліа. Чисто пластова діяльність недомагала, однак останню пробудилася і в них амбіції, бо бачуть, що в Конн. вони провинні весті вперед. Цікасти їм. Боже! Мають в плані збільшити свій чисельний стан — з новачка і нових прих., щоб було де розвинути таланти і здібності.

9. Гемпstead, Н. Рі. Існують три самітніки, всі учасники, діяльність в групі, але тепер вже мають свого опікуна при Рефераті УПУО, ст. п. І. Масіна з Шикаго, що нормує їх діяльність і їм подібних самітників, загальне число котрих є 23, в цілому крав.

10. Джерсі Сіті, Н. Дж. Копись був підготовчий Курніс ім. „Лісова Поляна“, але вирішили, що не кількість, а якість. Трох виключили за недіяльність, двох перевели до Уладу СІ, а решта 9 членів організувала два гуртки — „Вовки“ і „Лис“. Учасн. 4, решта прихильники, котрі вже здали багато точок до 1-ої проби. Беруть участь в житті пл. округи, роблять зустрічі, видають свою внутрішню газетку і взагалі цікавляться пл. життям.

11. Лос Анджелес, Кал. Є два юнаки самітніки, обидва учасники. Діяльність у пластовій групі.

12. Мінеаполіс, Мінн. Гурток „Мотористи“, 6 членів, всі учасники. Хоч далеко на самоті без живого контакту з іншими юнаками, однак почувуються сильними і не піддаються впливові середовища — пластують.

13. Нью Гейвен, Конн. Гуток „Оред“, 7 членів з розв., 4 прих. Досі орієнтувалися на Гарфрод, хоч особистого контакту не мали, сподіваюся, що після зустрічі

будуть ще більше орієнтуватися на них і творитимуть свій сильний юнацький круг в Конн. Притоговляється до проби і шадати гроші на літо, на табір.

14. Ноарк, Н. Дж. Підготовчий Курніс УПУО ім. гетьм. „Петра Кошашевича Сагайдячного“, Членів 23, з того розв. 1, учасн. 10, прих. 12. Викінчують всі справи, щоб бути вже затвердженим, притоговляється до проб, один гурток морський, другий ввбрв лєтунство. Працюють.

15. Нью Йорк, Н. Рі. 3-тій Курніс УПУО ім. гетьм. Івана Мазелі“ — 63 члени. Скобіа 1, розв. 23, учасн. 15, прих. 36. Багато з новачка. Найбільш чисельний курніс в УПУ, має різні секції заінтересувань — танцюристи, музики, філателісти, моряки і сухолупці. Стейген Айленд коло Нью Йорку, це їхня оакия прогуляток з нічлігами. Видають стінгазети, багато з них відбули Курси Юн. Впорядників, мають кінтину при станції — зарібток, а про діяльність не треба й говорити. Мають патефон, багато лют і голосник, так, що забави влаштувати в „себе вдома“. Домівка, це їхній другий другий дім, де перебувають увесь вільний час. Гурток створює теніс і відвідує, організує змагання в тих ділянках, а змагання між гуртками мають постійно в діяльності. Зорганізували Редколегію до „Молодого Життя“ — поучемо.

16. Пассейк, Н. Дж. Гурток „Рис“, 8 членів, 3 учасн. 5 прих. Здають пл. проби, підготовляються до дальших завдань. Роблять прогулянки в терен — лис в околиці Петерсону, цікавляться малюванням, музикою і легкою атлетикою. Гурток творить з трьох-визних міст — Петерсону, Кліфтон і Пассейк.

17. Роцестер, Н. Рі. Гурток „Оред“ і „Тигр“, 14 членів — 1 скоб, 2 розв., 3 учасн., решта прихильники. Є трьох морських пластунів, діяльність не зростає, цю йому. В загальному цікавляться українською культурою, влаштувають реферати і гуртки на цю тему. Сподіваюся, що разом з юнаками з Боффало будуть досліджувати береги Ірі і шось нам про те напшуть.

18. Філадельфія, Па. Найкращий якісно курніс юнаків в ЗДА. Членів 43, з того скобіа 4, розв. 8, учасн. 16, прих. 15. Курніс ім. „сотн. Федя Черника“, в міжкурніних змаганнях за 1952 взяв 1-ше місце і мають переходовий прапор. Два морські гуртки плянують кунити човна, а домілку над Делавер рікою вже підлауні і хочуть там замешкати. Ошидність дуже велика, — \$35 і мають власне конто в шадній. Редколегія скоро вижаше стан і заінтересування в деталях, на сторінках „Молодого Життя“.

19. Трентон, Н. Дж. Гурток „Тигр“, 7 членів, з того 1 розв. 6 учасн. Ціаїстю притоговляються до переходу до УСП. Діяльність в групі і громаді. Мають три анта і „мандрюють“, але без напаченків, а в кравчатах. Цікавляється лєтунським пластуванням і є надія, що на основі початків радіотехніки з іспиту вмілости будуть дальше удосконалювати й організувати для Пласту власні радіовислання. Але цього ще не почали реалізувати.

20. Бридспорт, Конн. Гурток з 5-ти членів, який перед кішцем грудня 52 організував пл. юн. скоб Н. Шуст, член морського гуртка в Філадельфі, що ле-

(Закінчення на 3 стор. обкладинки)

Вісті Виховних Булав

(Закінчення)

ренісс до Бриджпорту. Члени гуртка — колишні прихильники в Німеччині, що поповши в нову землю, не маючи ще вироблення пластового, блудки. Є надія, що на прикладі Філадельфії будуть працювати і пластуати в прекрасних лісних околицях Коинектиак разом з Нью Гейвен і Гартфордом.

Решта осередків, де пластові твердині юнаків самітників: Бостон, Кенгтон, Лінч, Ст. Луїс, Сітл, Серакюз, Ютика, Флінт, околиця Батмор, які, так як два наведені вище осередки самітників включилися в пл. групи, а своєю юнацьку діяльність упорядковують з своїм Підреферентом.

Загальний стан юнаків за пл. ступенями: скобів — 7, розв. 61, учасників — 163, прихильників 138. Розв. 369.

Референт Юнаків ЗДА

Проголошення вислідів ювілейних змагань Уладу Пластунок в ЗДА

Проголошені ККП-ок на терені ЗДА ювілейні змагання з приводу 40-ліття УПУ закінчилися. Остаточний вислід їх подано пластунам до відома в дні 22, січня 1953 року.

На підставі щоденної праці, опінії кошових, кітцевих звітів та анкет Булава Краєвого Командантки Пластунок признала:

1. В Уладі Пластових Новачок:

- a) У змаганні стрижок:
перше місце пл. розв. Анізія Вересюк з Гартфорда, що здобула 358 точок;
друге місце ст. пл. Ірні Воробкевич-Харченко з Дітройту, що здобула 239 точок;
третє місце ст. пл. Ларісі Голубович з Нью Гейвен, що здобула 217 точок.

- b) У змаганні Роїв:
перше місце Роеві „Соловейн“, Гартфорд, що здобує 377 точок на 1 новачку;
друге місце Роеві „Барвінок“, Нью Йорк, що здобує 271 точок на 1 новачку;
третє місце Роеві „Незабудьки“, Шикаго, що здобує 118 точок на 1 новачку.

2. В Уладі Юначок:

- a) У курніних змаганнях:
перше місце П Курневі ім. Лесі Українки в Нью Йорку, що здобує 151 точок на 230 макс.
друге місце VIII Курневі ім. Віри Бабеико в Гартфорді, що здобує 150 точок на 230 макс.
та VI Курневі ім. Марка Вовчка в Шикаго, що здобує 150 точок на 230 макс.
третє місце IV Курневі ім. Ольги Басараб у Філадельфії, що здобує 123 точки на 230 макс.

В дальшому чергуванні:
Сам. Гурток „Чорноморські Мевн“ з Балтимор здобує 94 точки.

Сам. Гурток „Ключ Журавлів“ з Балтимор здобує 84 точки.

Підготовчий Курнів ім. Олені Телігі з Філадельфії здобує 60 точок.

Підготовчий Курнів Юначок з Нью Гейвен здобує 48 точок.

Підготовчий Курнів Юначок з Дітройту здобує 31 точок.

b) В індивідуальному змаганні:

пл. розв. Христіна Залеська з Боффало одержує відзнаку першого ступеня за зложених 5 іспитів вмілості;

пл. розв. Анізія Вересюк з Гартфорда одержує відзнаку другого ступеня за зложених 2 іспити вмілості;

пл. розв. Надія Гарткович з Гартфорда одержує відзнаку третього ступеня за зложених 1 іспит вмілості.

3. В Уладі Старших Пластунок:

a) В індивідуальному змаганні:

перше місце ст. пл. вірл. Олі Цибни, IV Курнів УСП-ок „Лісові Мавки“ Нью Йорк, що здобула 82 точ. на 128 макс.

друге місце ст. пл. вірл. Надія Кулинчик, Сам. Гурток „Спартанки“, Нью Йорк, що здобула 78 точ. на 128 макс.

третє місце ст. пл. роучи. Оксані Березницький, VIII Курнів УСП-ок „Буриверні“, Боффало, що здобула 74 точки на 128 макс.

В дальшому чергуванні заслужують на вирішення:
ст. пл. розв. Христіна Шлемкевич, Сам. Гурток „Спартанки“, Ньюарк, та канд. до УСП-ок розв. Тетяна Кіналь, 24 Курнів УСП-ок „Біла Береза“ в Дітройті — що здобули по 69 точок на 128 макс.

b) В Міжосередковому Змаганні:

перше місце 24-тому Курневі УСП-ок „Біла Береза“ в Дітройті — провідниця ст. пл. Стефанія Король, що здобує 136 точок на 165 макс.

друге місце ОП УСП-ок Боффало — провідниця ст. пл. Лідія Залеська та ОП УСП-ок Ньюарк — провідниця ст. пл. Оксана Клім — що здобули по 124 точки на 165 макс.

третє місце ОП УСП-ок Нью Йорк — провідниця ст. пл. А. Савин, що здобує 99 точок на 165 макс.

З огляду на брак остаточних звітів та анкет не взято до уваги при точкуванні ОП УСП-ок Клівленд та ОП УСП-ок Шикаго.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Краєвого Команданта Пластуни в Канаді Звіт з таборової акції на терені Канади в 1952 році

В 1952 р. відбулися на терені Канади такі табори:

УПН:

1. Табір „Завойовників“, організований Чоловічим Кошем у Вінніпегу. Учасників 34, головою члени 1. Гнізда УПН-ів „Лі-

сові Звірі“ у Вінніпегу. Командант табору — пл. сен. Р. Сенчук. Табір затверджений як „Виховний Новацький Табір“ Завойовників в Босьюк“.

2. Табір „Занорвська Січ“, організований Таборовою Комісією при Пластовій Станції Торонто. Учасників 54, головою члени підготовчих гнізд УПН-ів в Торонто та підготовчих роїв УПН в Гамільтон. Командант табору: пл. сен. І. Герчук. Табір затверджений як „Виховний Новацький Табір „Занорвська Січ“ у Вуласт“.

3. Літня Оселя ім. м. В. Великого, організована Пластовою Станцією Монреаль. Учасників 43, більшість членів підготовчого гнізда УПН в Монреалі. Командант оселі пл. сен. Ю. Левницький.

4. В новацькому таборі, організованій Пластовою Станцією Едмонтон, та веденій Жіночим Кошем, взяло участь 27 учасників, головою членів підготовчого гнізда УПН в Едмонтоні.

УПЮ:

1. Табір „Корсун“, організований Чоловічим Кошем у Вінніпегу. Учасників 11, члени підготовчих гуртків УПЮ „Орел“ і „Сокіл“. Командант пл. сен. Р. Сенчук. Таборових днів 14. Затверджений як „Пластовий Виховний Табір „Корсун“ в Босьюк“. Юнакам з гуртка „Вовк“, що взяли участь в ст. пластуницькому таборі „Мокрі Очайдухи“ зачислено участь за відбуту 4-денну прогулянку з таборуванням.

2. Табір „Голубине Озеро“, організований Пластовою Станцією Едмонтон. Учасників 11, члени гуртка „Яструб“ в Едмонтоні. Командант пл. сен. Монастирська. Табір затверджений як „Пластовий Виховний Табір „Голубине Озеро““.

3. Вишкільний табір морського пластування ім. кап. лейт. МДФ Михайла І. Білинського, організований Пластовою Станцією у Едмонтоні. Учасників 6, члени гуртка „Чорноморські Орли“ в Едмонтоні. Командант пл. сен. О. Банушевський. Таборових днів 7. Затверджений як „Пластовий Вишкільний Табір Морського Пластування ім. кап. лейт. МДФ Михайла І. Білинського на Голубинім Озері“.

4. Виховний Табір УПЮ у Вуластак, організований Таборовою Комісією Пластової Станції Торонто. Учасників 23, члени Підготовчого Курня УПЮ ім. ген. Т. Чупринки. Командант пл. сен. Д. Штундер. Таборових днів 8. Табір затверджений як виховний.

5. Виховний Табір Підготовчого Курня УПЮ ім. Митр. А. Шентницького в Монреалі. Командант: ст. пл. скоб І. Мончак, учасників 13.

УСП:

П. Г. УСП-ів „Гайдамаки“ у Вінніпегу відбув в днях 27. 6. — 1. 7. 1952 табір „Мокрі Очайдухи“ над озером Вінніпег. Учасників 10. Його учасникам признано табір за сповнення вимогу відбуття кількадеміної прогулянки з нічлігом в терені, до чергових роб.

12 членів ОП УСП з Торонто відбули в днях 10 і 11. 8. 1952 р. дводенну прогулянку-табір в околиці Торонто. Командант ст. пл. Ганківський А.

ПОВІДОМЛЕННЯ

про уділенні відзначення за пластову працю в 1952 р.

В 1952 р. уділено такі пластові відзначення БКПН-ів:

1. 1. пластове відзначення за виконання обов'язків Кошового Чоловічого

Коша в Торонто пл. сен. Дмитрові Штундерів — Торонто.

2. II. Пластове відзначення ст. пл. Василія Янишевського, членові ПКУСП-ів „Карпатські Воляки” — Торонто та Володимирів Федорову, членові ПКУСП-ів ім. св. Юрія — Торонто, за сумішне виконання обов'язків впродовж років новачків роїв на терені Гвінд УПН Торонто.

ЗАТВЕРДЖЕННЯ

На основі успішно завершені перевірки Іспитовою Комісією до III. П.а. проби УПЮ в Монреалі затверджено степені пластуна-скоба:

1. Ст. пл. Миколи Світуці, член III. К УСП-ів „Лісові Чорти” — Монреал.
2. Ст. пл. Богдана Турченкової, XIX КУСП-ів „Гірські Орли” — Монреал.
3. Ст. пл. Ігореві Мончакові, V КУСП-ів „Орлен Хрестоносці” — Монреал.

ПОВІДОМЛЕННЯ

в справі Комісії I-шої проби УСП-ів Повідомляю, що ГКП-ів затвердив Іспитову Комісію перевірених I. проби УСП-ів з осяжком в Торонто, в класі: ..
1. пл. сен. Ярема Весоловський, Голова
2. пл. сен. Іван Луцишин, Член
3. пл. сен. О. Магда, Член.
Членів УСП, що підготовлено до складання проби, просимо оголошуватися на адресу Голови Комісії: Я. Весоловський, 529 Рокстон Рд., Торонто, Канада.

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД ВИХОВНИХ ЖУРНАЛІВ ЗЛОЖИЛИ:

В. О. пл. сен. С. Левинський	\$10.—
III. К. УПЮ ім. І. Мазея в Нью Йорку	5.—
о. Н. Н. Брукліна, Н. Й.	1.—
ст. пл. Евстахія Барвінська — збірка на весільних прийняттях ст. пл-чн Лілі Білоус, чл. 14-го куреня ст. пл-ок у Вінніпегу, та п. І. Мотрука	10.—
Разом	\$26.—

НАДІСЛАНІ ЖУРНАЛИ

“Digest Ukrainian,” published by the Ukrainian National Youth Federation, Winnipeg, Man., Canada, January, 1953, p. 32+2. Printed.

“Jamboree” Journal of World Scouting, published by Boy Scouts International Bureau, London, England, January through February, 1952, 12 copies. Printed.

“Magyar Cserkész”, Hungarian Scout Magazine, January through February, 1953, P. 14+2. Printed.

З ЛІСТІВ ДО РЕДАКЦІЙ

Ст. пл. Л. Терлецька, Гартфорд:

„Недавно дістала я 1-ше число „Молодого Життя” за 53 р., яке мені незвичайно подобалося і заравом бачу, що ми не зможемо надавати обходиться без журналу, тому мусямо його піддержати „руками й ногами”! Я дуже цікава, чи можна буде оплатити всі видатки друку і членити на його періодичну повну виключно за ціну, а радше гроші, що їх одержимо з розпродажі?

Ст. пл. О. Савин, Нью Йорк:

„В першу чергу хочу висловити своє захоплення найновішим числом „Молодого Життя”. Думаю, що це дуже добра думка видавати всі три журнали разом, бо це примусить старше пластуство більше цікавитися юнацькими та новачків проблемами, а теж і навчати.

АВТОРИ ЦЬОГО ЧИСЛА:

Д. Беднарський, ст. пл. скоб
Наталія Білозир, ст. пластука
Богдан Бойчук, (Червона Калина)
Лєся Бризун, пл. сеніорка
Ігор Вальницький, ст. пластуи
М. Василік, пл. сен.
Орест Гаврилюк, ст. пл. поучник
Володимир Гайдук, ст. пластуи
Яро Гладкий, пл. сеніор
Евстахія Гойдиш, пл. сеніорка
Юрій Гончаренко, ст. пластуи
Тоня Горохович, пл. сеніорка
Леся Кислевська-Гкач, ст. пластука
М. Костюк, ст. пластуи
Ольга Кузьмич, пл. сеніорка
Богдан Кравців, пл. сеніор
Антін Лотоцький, письменник

Ніна Мудрик, ст. пластука
Ор. Павлів, ст. пл., Г. О.
Василь і Павло Палиєнки, ст. пластуи
Роман Рогожа, пл. сеніор
Теодосій Самогулка, пл. сеніор
Віра Селянська, ст. пластука
Бл. п. проф. Степан Смал Стоцький, професор Українського Вільного Університету
А. Стебельська, пл. сеніорка
Люба Терлецька, старша пластука
Петро Холодний, арт. маляр
Леся Хралайна, ст. пластука
Марія Цаварова, ст. пластука
Святослав Шрамченко, капітан-лейтенант Флоту
Богдан Ярославич, пл. юнак

ЯК РОЗЧИСЛЯТИСЯ ЗА ЖУРНАЛ „МОЛОДЕ ЖИТТЯ”

Адміністрація журналу „Молоде Життя” просить всіх тих, що одержали попередні числа, розчислитися за них і надіслати належності на поштову адресу.

Це число „Молодого Життя”, вклучно з новачків та старшопластуцькою частинами, просимо зявнійкорше розкльортувати між нашим пластуством і належності за нього (50 центів за примірник) надіслати на адресу:

Darmochwal Wolodymyr
West Orange, N. J.
29 Shepard Terr.

На грошевій переказі належить підписати особу, що є компетентна розчисляти.

тис. Ніколи не підписувати Гуртiа, Куррені тощо.

При розчисленні подати на окремому листку:

- а) скільки грошей
- б) за що — кольоротажа, пресовий фонд тощо
- в) хто зібрав гроші.

Евентуальні інші виспнення, напр., при пресовім фонді подати жертводавця, при якій наголі тощо.

Адміністрація журналу „Молоде Життя”

„Молоде життя” — Ваш часопис —
тому передплачуйте і поширюйте його

ПЛАСТОВЕ ВИДАВНИЦТВО „МОЛОДЕ ЖИТТЯ”

Muenchen, Dachauerstrasse 9/II, Germany
поручає свої видання:

Юрій Старосольський

ВЕЛИКА ГРА

гутьрка про ідею і методу пластування. Марка на оборотці Лісовського, ініціали Судоморі, 3 ілюстровані вкладки. Мюнхен 1948, сторінок 68, 8*, ДМ 3, або долярів 0.80.

В ДОРОГУ

Пластовий Співаник за ред. В. Витвицького, Ю. Пясецького, Б. Кравцева, — 6 розділів: Гимни, Пластові, Народні, Стрілецькі, Танки, Трубкові сигнали; стаття В. Витвицького про українську музику — українською і англійською мовами — 101 пісень. Мюнхен 1949, стор. 192, 16*, ДМ 5, або дол. 1.80.

ЗАПИСКИ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУНА

4. 16. Володимир Янів: „До великої Метри”, стор. 19, ДМ 0,40, або дол. 0,10.
4. 17. Євген Кульчицький-Гут: „Наше довкілля під час мандрівки”, стор. 16, ДМ 0,40, або дол. 0,10.
4. 18. Яро Гладкий: „Пластовий Індивідуалізм”, стор. 20, ДМ 0,40, або дол. 0,10.
4. 19. Юрій Старосольський: „Дейний вряд пластуна”, я Атанас Міланці: „Фінанційний і господарський вряд”, стор. 19, ДМ 0,40, або дол. 0,10.
4. 20. Цюпа Палів: „Поглибляймо Пластову Працю”, стор. 16, ДМ 0,50, дол. 0,15.